

ROZRZEWNIONY (2) *part praet pass pf*

rozzzewniony (2), [**rozzzewnion**].

Pierwsze o oraz e jasne; w formach złożonych -on-; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego pochyleń.

sg m N rozrzewniony (2). ◊ [f N rozrzewnioną. ◊ n N (praed) rozrzewni(o)no.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. rozrzewnić.

1. Poruszony emocjonalnie, wzburzony (2) :

a. Smutny, pełen żalu (1) :

W porównaniu (1): I Ak ptałzek rozrzewniony/ Co fwoie doległości/ [...] Spiewaniem ciefząc/ niechce odmienności: Ták w nocy/ we dnie ktemu/ Też płącżę/ vtrapiiony GrabowSet G2v.

b. Przejęty, skruszony (1) : [*spowiednik*] przydał: godna by tá nogá [*którq młody kopnął matkę*] wćięcia: ále taką á taką pokutę czynić będziełz. A on młody rozrzewniony/ y máiąc święty/ ále nieobyczáynj gniew ná grzech fwoy/ z zápalczywości ducha/ ízedwłzy do domu onę nogę íobie wćiął. *SkarŻyw* 373.

c. [Rozgniewany, oburzony: vgnyeваны, Rozrzewnyony amaricatus ReuchlinBartBydg b6.

rozzzewnion czym: [Polska po śmierci Lecha] po jednym dwanaściom [tj. tzw. dwunastu wojewodom] będąc polecona, W sprawę złą i w upadek, w okrucieństwo ono, Którem beło rycerstwo wszystko rozrzewniono, [...] Obaczywszy szkodliwą rzecz być, gdzie ich wiele Panuje [znowu wybrali jednego] PismaPolit 10.]

2. [Zawierający to, co ma wzbudzać emocje [czym]: íze iego [Cycerona] oná wymowá/ którą światem obrácał/ íáko chciał/ niczym inżym nie íeł ozdobiona y rozrzewniona/ íedno hístoryámi ítárożytnémi/ zwłáfczá Rzymfíkimi CerGór 76.]

Cf ROZRZEWNIC, ROZRZEWNIC SIĘ